

og Is ogsaa fra Baad, og endelig maa man have Lov til at bruge Aalejærn paa Dybet.

Jeg skal ikke særlig dvæle ved den øvrige Del af Gudenaæen oven for Laksegaardene. Over for den sidste ærede Taler vil jeg sige, at det er muligt, at Fredningsbestemmelserne ogsaa ere for haarde her. Længere oppe paa Aæn burde Fredningsbestemmelserne og Bestemmelsen om Brugen af Redskaber dog være strengere, idet Vandløbet her er smallere og mere grundet. Jeg vil ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at saa længe Laksegaarden var der, vare Fiskene næsten helt forhindrede i at komme op, men efter at den er nedlagt, vil der altid kunne slippe flere Fisk op, saa at denne Del af Gudenaæen alligevel vil blive mere fiskerig. Med Hensyn til Sivskær og Rørskær er det næsten ikke muligt kun at skære Siv den ene Gang og Rør den anden Gang. Derfor maa man hellere slaa Tidbestemmelserne sammen til den 1ste Juli. Naar disse Rør faa Lov til at vokse op langs med Sejløbet i Randers Fjord, siger Randers Havnevesen blot, at nu er det deres, og saa lægger det derpaa alt det, det mudrer op, og vinder derved Terrain. Grundene indskrænkes, Fiskevandet gaar væk, og det er kun til Skade for Fiskerne og til Gavn for Randers Havn. Der er heller ikke nogen Yngel der, og Bestemmelsen er dog formodentlig sat der, for at man ikke skal skade Yngelen. Der yngles ikke der hverken af Bækørreden eller Havørreden, langt mindre af Laksen.

Jeg skal derefter omtale Kontrollen. Der skal ansættes 3—4 Mænd og maaske en Medhjælper til at føre Kontrol. Jeg tror ikke, at der behøves saa meget Opsyn. Som Forholdene vare før, var det rimeligt, at Fiskerne laa i Krig med Ejeren af Laksegaarden, og at de søgte at fange alt, hvad de kunde; naar andre saa grebe ind i Fiskernes Rettigheder, kom man paa den Maade ind under meget uheldige Forhold. Man tog intet Hensyn til, hvordan man fiskede, og hvad man fiskede, og det hele gik paa Livet løs. Saaledes er det ikke nu. Lige saa snart der kommer Reglementer og ny Fiskeregler for Gudenaæen, ville Fiskerne gensidig kontrolere hinanden. Saa vil den ene ikke tillade, at han fisker paa ulovlig Tid og Sted. „Saa tager han fra mig“, ville de andre sige. Jeg er derfor vis paa, at der da ikke behøves nær saa megen Kontrol. Man gaar ud fra en fejl Forudsætning, naar man tror, at Fiskerne som hidtil ville slaas om at komme

til at fiske i Tide og Utide. Naar man ansatte en Fiskerifoged, der kunde bo i Randers, med lidt Hjælp en Gang imellem og lod ham sortere under Politimesteren i Randers, tror jeg derfor, at det vilde være tilstrækkeligt. Oppe i Aæn, hvor Ejerne have Fiskeret, maa de selv passe paa, at ingen gaar deres Ret for nær. Det skal nok vise sig at passe. Jeg tror ogsaa nok, at Bøderne i visse Tilfælde ere alt for gruelige; navnlig er det alt for stærkt, at man i visse Tilfælde skal kunne konfiskere Baaden for en Mand. En Baad kan virkelig ikke regnes sideordnet til saadant Fiskeriredskab. Den kan ogsaa bruges til andre Ting. En saadan Bestemmelse vilde have til Følge, at en Mand, som ikke selv ejer Baad, næsten aldrig vil kunne faa en Baad til Leje. Baadejeren ved jo ikke, om Manden kan komme uden for de rette Grænser og fange Ting, han ikke maa, og saa kan Opsynet uden videre tage Baaden fra ham. Denne Bestemmelse maa absolut falde bort. Bestemmelsen om, at man ikke maa passere visse Strækninger med Redskaber, der ikke maa bruges paa disse, kan ogsaa være meget vanskelig at overholde. Har man f. Eks. fisket i Kattegat og skal hjem, men har Redskaber i Baaden, som man ikke maa bruge paa denne Vej, kan Kontrollen konfiskere det hele. Det er dog vist lidt for radikalt. Alle den Slags Ting kunne imidlertid blive nøjere gennemgaaede i Udvalget. Jeg haaber, at vi da nok skulle faa en Lov ud af Forslaget. Thi vi trænge til en saadan Lov.

Til Slutning vil jeg gerne spørge den ærede Landbrugsminister, hvorledes han egentlig har tænkt sig at ordne Forholdene ved Fiskegaardene for Fremtiden. Det er antydnet dels i Kommissionsbetænkningen, dels i den ærede Landbrugsministers Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse, at den kunde bruges som en Slags Forsøgs-gaard, som stod under biologisk Station, eller maaske menes der, at det skal være en Udklækningsanstalt. Kommissionen anfører, at det vilde være et udmærket Sted, men det er meget tvivlsomt. Jeg tror ikke, at en saa stor Aa som denne er heldig. Her er der snart Højvande, snart Lavvande, snart koldt og snart varmt Vand. Men Forholdene skulle netop ved en saadan Ud-klækningsanstalt være ens. Det vilde være rart at faa at vide, hvad Mening er. Man bør i alt Fald paa en eller anden Maade sørge for, at der kan blive sat Yngel ud i Gudenaæen. Kan den ikke ud-klækkes her, kan det jo ske paa andre